

مروری بر نخستین همایش بررسی روشهای نوین آموزش هنر

پدیدآورده (ها) : عارف نیا، فرشته

هنر و معماری :: هنرهای تجسمی :: بهار 1379 - شماره 8

از 180 تا 189

آدرس ثابت : <http://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/191721>

دانلود شده توسط : الهام parisa.shahbakhsh@yahoo.com

تاریخ دانلود : 13/09/1395

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تألیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و برگرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوانین و مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

پایگاه مجلات تخصصی نور

www.noormags.ir

● فرشته عارف نیا

مروری بر نفستین همایش
بررسی روش های نوین

هنر
آموزش

مقدمه

امروزه مسترآشاهد پوستره‌های نفیس و رنگارنگی هستیم که پیام‌آور گردهمایی‌های تخصصی

در تهران و شهرستان‌هاست و خیر از تلاش‌هایی دارد که برای حل مشکلات ملی صورت می‌گیرد. گرچه از تعداد این گونه اجتماعات اطلاع دقیقی در دست نیست اما روزنامه کیهان مورخ ۷۸/۳/۲۶ در مقاله‌ای با عنوان «تأملی در ماهیت برپایی سمینارها و گردهمایی‌های گوناگون» با استناد به آرشيو این روزنامه، تعداد سمینارها و گردهمایی‌های برگزار شده سال گذشته را ۲۲۴ مورد ذکر کرده و خبر از ۱۲۵ عنوان کنفرانس داده است که به این تعداد، کنفرانس‌ها، سمپوزیوم‌ها و... را باید اضافه کرد. در مورد کیفیت این گونه گردهمایی‌ها نیز اطلاع صحیحی در دست نیست. به همین دلیل همواره بادیدن هرگونه اطلاعیه و فراخوان مقاله، پرسش‌های زیادی در ذهن ما مطرح می‌شود. برخی از این پرسش‌ها به شرح زیر است:

- این سمینارها تا چه حد در تحقق اهداف خود موفق بوده‌اند؟

- اثر بخشی اجتماعی این گونه تجمعات چه میزان بوده است و چه دستاوردهایی را برای جامعه به‌ارمغان آورده‌اند؟

- چه تعداد از این جلسات به گونه‌ای کیفی و طبق استانداردهای بین‌المللی برگزار شده‌اند؟
- چند درصد آنها بر پایه تحقیق و پژوهش استوار بوده‌اند؟

- آیا برگزاری همه این تجمعات ضروری بوده است؟
- چند درصد از این نشست‌ها بیشتر جنبه تبلیغاتی، تشریفاتی و یا تفننی داشته‌اند؟

- منافع حاصل از برگزاری این گونه اجتماعات متوجه کیست؟ فرد؟ گروه؟ سازمان؟ یا جامعه؟
- آیا بین نتایج حاصل از برگزاری سمینارها و هزینه‌های مربوطه رابطه معنا داری وجود دارد؟
- چه تعداد از این اجتماعات به طرح مسائل بنیادی، علمی و زیربنایی (همراه با تحقیقات جدی) پرداخته‌اند؟ و چه تعداد گرفتار جزئی نگری شده‌اند؟

- چند درصد از این گردهمایی‌ها در بوته نقد قرار گرفته‌اند؟

- آیا همه این نشست‌ها همراه با چاپ مجموعه مقالات بوده‌اند؟

- آیا برگزاری این جلسات موقتی و مقطعی بوده یا تا دستیابی به هدف و مقصود، ادامه و استمرار یافته‌اند؟

- آیا یک نظام نظارتی و حسابرسی برای کنترل هزینه‌ها و جلوگیری از افرات و تفریط برقرار بوده است؟

- چه تعداد از عناوین تکراری (روئین) و چند درصد بکر و نو بوده‌اند؟

- آیا تاکنون از پرسشنامه‌های «ارزیابی سمینارها» استفاده مثبتی شده است؟

- گذشت زمان و کسب تجارب در برگزاری گردهمایی‌ها چه تأثیری در بهبود نحوه برگزاری آنها به وجود آورده است؟

همانطور که گفته شد متأسفانه اکثر این پرسش‌ها بی‌جواب مانده‌اند و ارزیابی درست و دقیقی از این گونه فعالیت‌ها بعمل نیامده است. اطلاعات موجود در آرشيوهای مطبوعات نیز فقط اشاره به برگزاری آنها دارد و فاقد تحلیل و نقد است، گویی مطبوعات فقط مسئولیت اطلاع رسانی را به عهده دارند و لاغیر.

از طرف دیگر ضابطه خاصی نیز برای برگزاری این گونه گردهمایی‌ها وجود ندارد و بیشتر سلیقه مطرح است تا رعایت معیار و دستور مدونی برای اجرای

هرچه مطلوب‌تر این گونه تجمعات برگزار کنندگان این گردهمایی‌ها به دلیل اینکه هیچگاه مورد نقد قرار

نگرفته‌اند نیازی به آموختن دانش و فن مربوط در خود احساس نمی‌کنند. مضافاً اینکه در جامعه نیز تعریف

و درک درستی از این گونه تجمعات، انواع آن و کاربرد هر یک وجود ندارد. اکثر تفاوتی بین مفاهیمی چون

سمینار، گردهمایی، سمپوزیوم، مجمع عمومی، کنفرانس‌ها، کمیسیون و... قائل نیستند و کارکرد و

کاربردهای متفاوت آنها را نمی‌شناسند و نمی‌دانند کدامیک وظیفه آموزشی و اطلاع رسانی و کدام جنبه

مشورتی را دارند.

۱- ارزیابی فراخوان مقاله

یکی از مراحل مهم برگزاری یک گردهمایی، نحوه اعلام سمینار و فراخوان مقاله است. در این قسمت چنانچه خواسته‌ها و نیازهای همایش به گونه‌ای ساده و شفاف بیان شده باشد، مخاطب می‌تواند به درک درستی از موضوع، اهداف و ضرورت بررسی آن و همچنین انتظارات برگزارکننده سمینار نایل خواهد شد تا در صورت امکان همکاری، یافته‌هایی را ارائه کند که در تأمین نیازهای این گردهمایی مفید باشد و برگزارکنندگان را در جمع بندی هرچه مطلوبتر یافته‌ها یاری رساند. در غیر این صورت بیم خواهد شد تا در صورت امکان همکاری، یافته‌هایی را ارائه کند که در تأمین نیازهای این گردهمایی مفید باشد و برگزارکنندگان را در جمع بندی هرچه مطلوبتر یافته‌ها یاری رساند. در غیر این صورت بیم آن می‌رود که مخاطب تمایل لازم به همکاری با گردهمایی را نیافته و همایش با کمبود کمی و کیفی مقالات دریافتی روبرو شود. در زیر به بررسی فرم دعوتنامه و فراخوان همایش دانشکده هنر دانشگاه الزهرا می‌پردازیم.

۱-۱- دعوتنامه

در دعوتنامه کوتاه دبیر سمینار که از شش سطریا دو پاراگراف تشکیل شده است سه گزاره خبری به چشم می‌خورد. در پاراگراف اول چنین آمده است: «همانگونه که استحضار دارید، عدم مطابقت آموخته‌ها و نیازها در جامعه فعلی از مهمترین علت‌های تأخیراندازی رشد و پویایی بویژه در زمینه هنر می‌باشد.» در این گزاره مخاطب در جریان وضعیت موجود آموزش هنر در ایران و نسبت آن با بازار کار و نیازهای جامعه قرار می‌گیرد، ولی مشخص نیست که این گزاره بر پایه تحقیقات استوار است و یا از بحث‌های کلامی سرچشمه می‌گیرد و در حد فرضیه

مطالب بالا، نگارنده را بر آن داشت تا به بهانه برگزاری نخستین همایش «بررسی روش‌های نوین آموزش هنر» که در ۶ و ۷ خرداد ۱۳۷۸ در دانشکده هنر دانشگاه الزهرا برگزار شد، علاوه بر مروری بر نحوه برگزاری این گردهمایی با طرح موضوع «وضعیت گردهمایی‌های برگزار شده و سؤال‌های مطرح پیرامون آن» توجه هر چه بیشتر مسئولان ذی‌ربط را نسبت به این موضوع مهم معطوف دارد تا شاید از این طریق زمینه مناسبی برای برنامه ریزی و برگزاری هرچه مطلوب‌تر این گردهمایی‌ها فراهم آید.

لازم به تأکید است نقد برنامه همایش به معنای زیر سؤال بردن یا نفی این کوشش ثمربخش نیست و تلاش برگزارکنندگان در ایجاد حرکتی نو در اعتلای آموزش هنر در خور تقدیر است. کاملاً طبیعی است که هر حرکت جدید در عمل با نارسایی‌هایی همراه باشد و توفیق کامل در این امر مقدس بجز از طریق همکاری، همیاری و همفکری تمامی اندیشمندان که همواره دغدغه آموزشی پویا و هنری متعالی را داشته‌اند میسر نخواهد بود.

انتخاب همایش دانشکده هنر الزهرا بعنوان نمونه، به دلایل زیر صورت گرفته است:

- ارتباط موضوعی این همایش با رشته هنر؛
 - تصمیم به ادامه این نشست‌ها در آینده از طرف مسئولان مربوط؛
 - توجه و علاقه مدیریت آن دانشگاه نسبت به ارتقای آموزش و اعتلاء هنری جامعه.
- در این بررسی فقط اسناد مکتوب همایش مانند فرم‌های دعوتنامه، فراخوان مقاله، کارت دعوت و برنامه همایش مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته است.

- منظور از «نوین» در روش‌های نوین چیست و چه دوره‌ای را در بر می‌گیرد؟ زیرا در سده اخیر ما شاهد دگرگونی‌های بسیار در نظام آموزشی و شیوه آموزش بوده ایم

● منظور

از تحولات نوین آموزشی

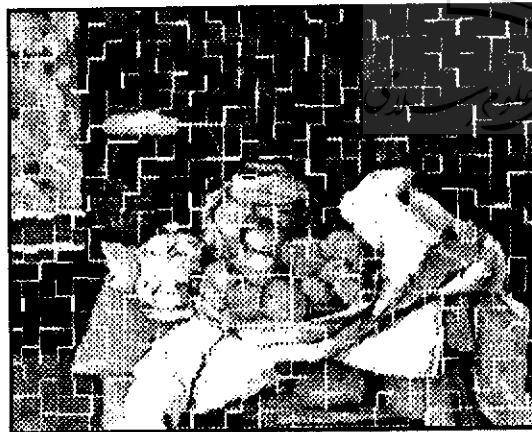
در جهان

روش‌های آموزشی است

یا برنامه‌های آموزشی ویا،

نظام‌های آموزشی

مورد نظر است؟

است. چنانچه از پشتوانه پژوهشی برخوردار است، شایسته بود که به اختصار اشاره می‌شد تا مخاطب را در مقابل یک سمینار جدی و مهم قرار می‌داد و رغبت و انگیزه لازم را در او برای تهیه مقاله‌ای تحقیقاتی به وجود می‌آورد، در حالیکه متن نامه، استاد مدعو را با یک پیش‌داوری مواجه می‌سازد و او را به راهی رهنمون می‌شود که مشخص نیست او را به حقیقت نزدیک سازد.

در پاراگراف دوم و در انتهای نامه که استادان به تلاش برای تحقق اهداف پاراگراف اول دعوت می‌شوند، مخاطب مجبور است نامه را چند بار مرور کند تا از اهداف ذکر نشده در متن، اطلاع یابد. متأسفانه نامه با دقت و حساسیتی که لازمه یک مرکز دانشگاهی است تهیه نشده است و در مرحله اول نمی‌تواند اعتماد مخاطب را برای یک همکاری محکم و پرتلاش آنطور که باید و شاید جلب کند.

۱-۲-۱- فرم فراخوان

در فرم فراخوان ما شاهد اطلاعات متنوع زیرهستیم که مهم‌ترین آنها عنوان، اهداف و محورهای اصلی سمینارند.

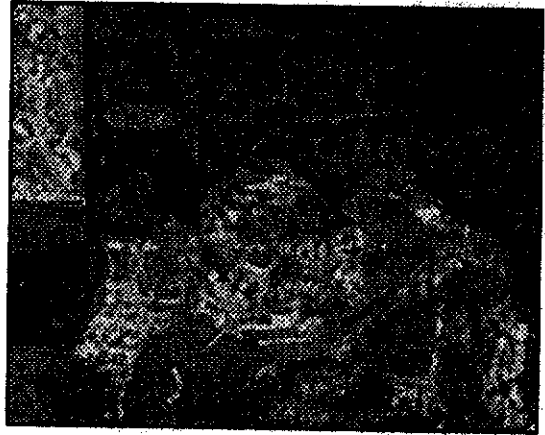
۱-۲-۱- عنوان

موضوع همایش «بررسی روش‌های نوین آموزش هنر» است. واژه‌های به کار رفته در این عنوان برای نگارنده این نوشتار و کلیه کسانی که مورد مشورت و نظرخواهی قرار گرفته‌اند، مبهم و سؤال برانگیز بود زیرا برای هیچیک از واژه‌های تشکیل دهنده عنوان، تعریف مشخصی ارائه نشده بود تا مخاطبان کاملاً توجیه شوند و تفاسیر متفاوت و گوناگونی از متن نداشته باشند. به همین دلیل، تردیدهای زیر ذهن مخاطب را به خود مشغول می‌دارد:

● آیا منظور از آموزش هنر همان شیوه تدریس است یا مراد نظامی آموزشی است با مجموعه‌ای از عناصرشاکله آن همانند فلسفه و رویکردهای آموزش هنر، فهرست و محتوای دروس، استادان، شیوه تدریس و... (به طور کلی ورودی‌ها، فرایند و خروجی‌های یک سیستم آموزشی).

● منظور از «نوین» در روش‌های نوین چیست و چه دوره‌ای را در بر می‌گیرد؟ زیرا در سده اخیر ما شاهد دگرگونی‌های بسیار در نظام آموزشی و شیوه آموزش بوده‌ایم که همگی برای ما جالب و جدید است.

● آیا مراد از آموزش هنر، آموزش‌های رسمی در سطوح مختلف (پیش دبستانی، دبستانی، دبیرستانی و یا دانشگاهی) است یا آموزش‌های غیر رسمی (از طریق

۳-۲-۱- محورهای اصلی سمینار

محورهای اصلی سمینار شامل موضوعات زیر

است:

الف) نقد و بررسی وضعیت کنونی آموزش هنر در ایران!

ب) بررسی همافکنی تدریس هنر با نیازهای معنوی و مادی جامعه!

ج) اهمیت آموزش هنر در طراحی به مفهوم عام!

د) همافکنی آموزش هنرهای کاربردی با استفاده کنندگان آن!

ه) ارائه راه کارها.

محورهای اصلی همایش که قاعداً باید در راستای موضوع سمینار باشند تا بتوانند اهداف سمینار را تحقق بخشند، به دلیل ضعف در طراحی موضوعات، مشکلات زیر را پدید آورده است:

● بند الف محورهای اصلی سمینار با موضوع و اهداف آن ارتباطی ندارد.

● بند الف و ب به نقد و بررسی آموزش هنر در ایران و ارتباط آن با نیازهای جامعه مربوط است و ربطی به روش تدریس هنر در جهان ندارند.

● بند ب و د دارای یک مفهوم اند و ربطی به موضوع همایش که بررسی روش های نوین آموزش جهان است ندارند.

● بند ج کاملاً نامفهوم است و هیچیک از همکاران نتوانستند منظور و مفهوم آن را بفهمند و ارتباطش را با عنوان و اهداف همایش پیدا کنند.

● با وجود اینکه آشنایی با تحولات نوین آموزشی در جهان، هدف اول سمینار اعلام شده است ولی در موضوعات سمینار عنوانی برای آن پیش بینی نشده است و موضوعات موجود نیز نمی توانند برگزارکنندگان را با شیوه های نوین آموزش هنر یا تحولات آموزشی در جهان آشنا سازند.

و مسائل ارتباط جمعی، آموزشگاه ها، سایت های وب و...؟

● چه رشته یا رشته هایی مدنظر است؟ هنرهای تجسمی هنرهای کاربردی؟ یا هنرهای نمایشی؟

● این بررسی در چه سطحی مطرح است؟ ملی؟ منطقه ای؟ یا جهانی؟

● در بررسی شیوه های نوین آموزشی، آیا منظور استفاده از تجربیات استادان تحصیل کرده داخل و خارج است یا کسب اطلاعات نظری از کتب و منابع خارجی؟

۲-۲-۱- اهداف

در اعلان فراخوان، اهداف برگزاری سمینار به شرح زیر آمده است:

الف) آشنایی با تحولات نوین آموزشی در جهان؛

ب) بررسی نتایج مؤثر در تأمین نیازهای جامعه اسلامی ایران؛

ج) دستیابی به زمینه های رشد و تعالی فرهنگی. اهداف مطرح شده در فراخوان سوال های جدیدی را پیش روی مخاطب می گذارد. به عنوان مثال

● آیا منظور از تحولات نوین آموزشی در جهان روش های آموزشی است یا برنامه های آموزشی و یا نظام های آموزشی مورد نظر است؟

● آیا نیازهای هنری جامعه اسلامی، نیازهایی تعریف شده است یا بناست در این گردهمایی مورد بررسی قرار گیرد. و بدون شناخت این نیازها چگونه می توان روش های مناسب را از دیگران تشخیص داد؟

● اهداف مذکور، به مراتب فراتر از عنوان اعلام شده سمینار است که صرفاً یک موضوع تخصصی مربوط به روش تدریس هنر است، بنابراین بین عنوان و اهداف همایش هیچ گونه همافکنی وجود ندارد و حتی توفیق در بررسی موضوع مورد نظر لزوماً به معنای تحقق اهداف نیست.

۴-۲-۱- مهلت ارائه مقاله

در فرم فراخوان مهلت ارائه خلاصه مقالات ۱۰ اسفند ماه ۷۷ و ارسال آنها ۲۵ اسفند ۷۷ قید شده است، یعنی بترتیب ۱۰ و ۲۰ روز پس از انتشار فراخوان. با توجه به محدود بودن مهلت مقرر، این سؤال پیش می‌آید چگونه می‌توان مباحثی چنین عمیق و زیربنایی را در مدت سه هفته مورد بررسی و تحلیل قرار داد و انتظار رسیدن به یک جمع بندی علمی و تحقیقاتی را داشت؟ در حالی که چنین مباحث حساسی حداقل چندین ماه کار مداوم را می‌طلبد و هرگونه شتابزدگی از کیفیت کار می‌کاهد.

حال با توجه به ابهامات و ضعف‌های مذکور چگونه می‌توان اعتماد مخاطب را در ارائه مقاله و یا پرداخت وجه حق شرکت در جلسات سمینار برای استفاده از یافته‌های جدید جلب کرد.

۲- ارزیابی کارت و برنامه همایش

در زمان برگزاری سمینار در حالیکه کلیه مقالات رسیده به دبیرخانه همایش مراحل ارزیابی و گزینش را طی کرده و آماده برای ارائه‌اند، شرکت کنندگان متوجه تغییراتی در موضوع و اهداف همایش می‌شوند. عنوان یا عناوین جدید مندرج در کارت دعوت و یا در فرم برنامه همایش به ترتیب زیر است:

۱- همایش روش‌های نوین دانشگاهی هنر (روی کارت دعوت)

۲- همایش روش‌های نوین آموزش دانشگاهی هنر (داخل کارت دعوت)

۳- همایش روش‌های نوین آموزش دانشگاهی هنر (دانشکده هنر (روی فرم برنامه همایش))
این عناوین با عنوان اولیه که در فرم فراخوان آمده بود متفاوت است، در حالی که این تغییرات باید حداقل به اطلاع عموم می‌رسید تا علاقمندان امکان همکاری بیشتری را می‌یافتند.

اهداف جدید سمینار مندرج در فرم برنامه همایش عبارت‌اند از:

- الف) بررسی عوامل تأثیرگذار در امر آموزش؛
- ب) بررسی روش‌های موجود آموزش هنر؛
- ج) معرفی روش‌های نوین.

اهداف جدید با اهداف اعلام شده در فراخوان تناقض آشکاری دارد که به احتمال قوی مربوط می‌شود به محتوای مقالات رسیده که بیشتر به وضعیت موجود آموزش هنر در ایران و عوامل تأثیرگذار بر آن پرداخته‌اند. البته تعداد بسیار اندکی نیز به مسئله مورد نیاز همایش یعنی روش‌های جدید آموزش هنر توجه داشته‌اند ولی به نظر نمی‌رسد مقالات رسیده جوابگوی اهداف اولیه سمینار باشند. در هر صورت اهدافی که بار دوم مطرح شده‌اند اگرچه با اهداف اولیه متفاوت‌اند ولی از انسجام بیشتری برخوردارند و ارتباط منطقی‌تری با عنوان و محورهای همایش دارند. از طرف دیگر مقدمه‌ای که در فرم برنامه همایش آمده است به جای اینکه متنی ساده و روشن‌فکر باشد مخاطب را به عرصه پرداز و رمزآموزش هنر رهنمون کند با طرح مسائل بی‌ربط یکبار دیگر عدم حضور کارشناسی را به نمایش می‌گذارد.

۳- ارزیابی محتوایی سمینار

در بالا، نارسایی‌های مربوط به عنوان، اهداف و موضوعات اصلی همایش مورد بررسی قرار گرفت، اینک به دلیل اهمیت موضوع جا دارد سمینار به لحاظ محتوایی نیز مورد علاقه قرار گیرد. چنانچه به موضوعات محوری همایش توجه شود، تأکید اصلی بر بررسی وضعیت کنونی آموزش هنر در ایران و نحوه تدریس و هماهنگی آن با نیازهای جامعه است. چنانچه مسئولان امر بخواهند در آستانه قرن ۲۱ که جهان در انتظار رخدادهای جدیدی است، با آنها همسو شوند و سهمی در این تحولات داشته باشند یا

● برای تحقق اهدافی
همانند ارتقای آموزش دانشگاهی هنر
و اعتلای هنری جامعه ،
باید با تشکیل سلسله سمینارهایی ،
در ابتدا به بازنگری وضعیت گذشته
و موجود آموزش هنر پرداخت

دست کم اطلاع دقیقی از تجارب گذشته آنها پیدا کنند و از آنها بهره جویند، باید فراتر از حد معمول رفته و به جای جزئی نگری و توجه صرف به روش شناسی، کل نظام آموزشی (هنر یا سایر رشته ها) را مورد بازنگری قرار دهند و هماهنگی آن را با نیازهای جامعه بررسی نمایند. زیرا بدون بررسی تمام عناصر تشکیل دهنده یک نظام آموزشی (شامل: درونداد، فرایند، برونداد و پیامد) نمی توان باتأکید صرف بر یک یا چند عنصر این نظام راه به جایی برد و وضعیت آموزش دانشگاهی هنر را متحول ساخت و هنر جامعه را نیز تعالی بخشید. به عنوان مثال، یکی از مسائل مهمی که در هر نظام آموزشی نقشی مهم در تعیین ماهیت سایر عناصر فعال دارد، فلسفه و رویکردهای آموزشی آن نظام است. درحقیقت بر مبنای این هسته اولیه است که سایر عناصر شکل می گیرند و به نحوی از این فلسفه تبعیت می کنند. حتی تعریف واژه آموزش یا هنر تنها در این چهارچوب است که شکل می گیرد و متناسب با آن تعریف یا تعاریفی ارائه می گردند. به عنوان نمونه چنانچه دیدگاه جامعه ای نسبت به آموزش هنر صرفاً اقتصادی بوده یا کارکردی اقتصادی برای آن قائل باشد و آثار هنری را بخشی از تولیدات جامعه بدانند و مانند کالاهای دیگر آن را تابع قوانین حاکم بر بازار به حساب آورد، نوع آموزش، محتوای دروس، روش های تدریس و سایر عناصر آن نظام آموزشی از رویکرد دیگری که بر این اعتقاد است که هنر مولود تداخل فرهنگی برخاسته از مسایل دنیای هنر است، یعنی به نوعی جبر اعتقاد دارد، متفاوت خواهد بود. همچنین نتایج حاصل از این دوتنوع نگرش نیز از دیدگاه سومی که پیرو باورآرمانی است و با فاصله گرفتن از دنیای مادی راه جدیدی را پیش روی جامعه می گذارد متفاوت خواهد بود.

بنابراین برای تحقق اهدافی همانند ارتقای آموزش دانشگاهی هنر و اعتلای هنری جامعه باید باتشکیل سلسله سمینارهایی، در ابتدا به بازنگری وضعیت

● بدون بررسی

تمام عناصر تشکیل دهنده یک نظام آموزشی،

نمی‌توان با تأکید صرف

بر یک یا چند عنصر این نظام،

راه به جایی برد و وضعیت آموزش دانشگاهی هنر

را متحول ساخت و هنر جامعه را نیز تعالی بخشید.

گذشته و موجود آموزش هنر پرداخت، سپس نیازهای واقعی امروز و فردای جامعه را موردشناسایی قرار داده و به بازاندیشی، بازسازی ساختارها و بازآفرینی پرداخت. برای چنین کارزیربنایی و عظیمی، برگزارکنندگان بایستی از تفکری استراتژیک برخوردار باشند یعنی تفکری پویا، تغییردهنده و تغییرپذیر.

۴- نتیجه‌گیری

با توجه به بررسی‌های انجام گرفته بر روی اسناد مکتوب «نخستین همایش بررسی شیوه‌های نوین آموزش هنر» نتیجه می‌گیریم طراحی اولیه سمینار با دقت کافی صورت نگرفته و بین عنوان و اهداف و محورهای اصلی سمینار همخوانی وجود نداشته است، در صورتیکه اگر از ابتدا اهداف محدودتر، واقع بینانه‌تر و متناسب با عنوان انتخاب می‌شد احتمالاً سمینار به دستاوردهای بهتری نائل می‌گردید.

مسئولان برگزاری همایش در زمان برگزاری سمینار، عنوان و اهداف گردهمایی را تغییر داده‌اند، در حالی که آنها جزء اصول محسوب می‌شوند و قابل تغییر نیستند و سمینار یا همایش فقط ابزاری است برای تحقق آنها.

فهرست مقالات رسیده نشان می‌دهد که نویسندگان مقالات عمدتاً به موضوع روش تدریس و آموزش هنر در ایران پرداخته‌اند و در زمینه اهداف گسترده اولیه یعنی آشنایی با تحولات نوین آموزشی در جهان و اثر بخشی آن در جامعه اسلامی ایران مقاله‌ای دریافت نشده است، بنابراین، این اهداف عملاتحقق نیافته‌اند.

۵- پیشنهادات

به منظور بارور ساختن هرچه بیشتر گردهمایی‌های علمی و ارتقاء اثربخشی آن پیشنهادات زیر ارائه می‌شود:

الف) توصیه‌های قبل از برگزاری

قبل از برگزاری سمینار یا گردهمایی سئوال‌های زیر باید مطرح شوند:

۵- آیا نشست مورد نظر از نوع آموزشی و اطلاع رسانی عمومی است یا مشورتی و در راستای حل مسائل داخلی سازمان.

۶- آیا سازمان دارای طرح های بلند مدت است و با تغییر مدیریت، نتایج حاصل از برگزاری سمینار بلااستفاده باقی خواهد ماند؟

۷- چنانچه مقالات رسیده به دبیرخانه همایش از لحاظ کمیت و کیفیت جوابگوی نیازهای سمینار نباشد آیا باز هم الزامی در برگزاری سمینار هست یا خیر؟
 ۸- ترکیب شرکت کنندگان چگونه باید باشد؟
 ۹- آیا فراخوان عمومی پاسخگوی اهداف سمینار هست یا به طور همزمان باید از افراد خبره نیز دعوت به عمل آورد؟

۱۰- آیا در این گردهمایی بناست مسائل علمی و زیربنایی مطرح شود؟

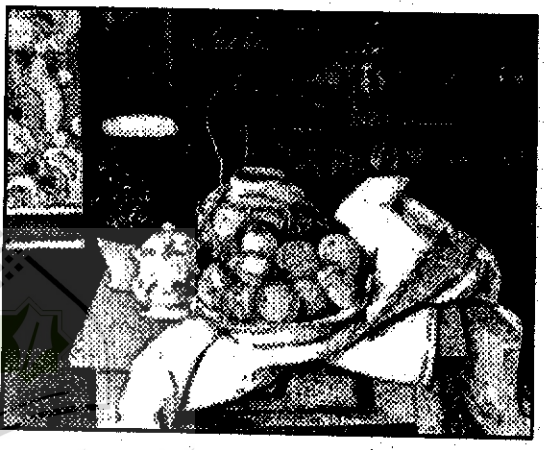
۱۱- آیا مشکل سازمان با یک نشست چند روزه قابل حل است یا این گردهمایی باید استمرار یابد؟
 ۱۲- این گردهمایی به مدت چند روز و در چه تاریخی باید برگزاری شود؟

۱۳- چه مکانی برای برگزاری آن مناسب تر است؟
ب) توصیه های مربوط به نحوه برگزاری
 پس از حصول اطمینان از لزوم برگزاری گردهمایی نکات زیر باید رعایت شود:

۱- عنوان انتخابی باید ساده، گویا، موجز و مفهوم باشد.
 ۲- هدف یا اهداف تفصیلی برگزاری سمینار، روشن و مشخص بیان شود و با عنوان همخوانی داشته باشد.
 ۳- موضوع مقاله های درخواستی باید در راستای عنوان و اهداف طراحی شوند.
 ۴- از درج مقدمه های شعارگونه و بی محتوا اجتناب شود.

۵- موضوع همایش متکی به پژوهش و تحقیق باشد.
 ۶- برای پربارتر شدن نتایج و حصول اطمینان از تحقق اهداف سمینار باید علاوه بر فراخوان عمومی از تعدادی پژوهشگر و صاحب نظر برجسته خواسته شود در مورد موضوعات مهم سمینار پژوهش کنند و نتایج آن را در سمینار ارائه دهند.

۷- منابع مالی لازم برای پژوهش های سفارش شده پیش بینی شود.
 ۸- و ...

۱- مشکل چیست؟
 ۲- هدف یا اهداف اصلی برگزارکنندگان کدام اند؟
 ۳- بیشترین منافع حاصل از این گردهمایی متوجه کیست؟ فرد؟ گروه؟ سازمان؟ یا جامعه؟
 ۴- ضرورت برپایی چنین نشست هایی تاچه حد است و آیا مشکلات و نیازهای موجود را نمی توان به طرق دیگری مانند اجرای پروژه های تحقیقاتی، تشکیل کمیته های پژوهشی، برگزاری کارگاه های تخصصی و... برآورده ساخت؟

سایه‌های اضطراب قرن

در فصلنامه
هنرهای تجسمی
شماره ۱

کریکو

Giorgio de

CHIRICO

1883-1978